

Sygn. akt III Ca 682/17, III Ca 1327/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Pawlik

Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędzia SR (del.) Magdalena Łyczbińska

Protokolant Iwona Reterska

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2017 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko K. B. i T. B.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji obu pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 14 lutego 2017 r., sygn. akt V RC 302/16

1. **oddala obie apelacje;**

2. **nie obciąża pozwanych kosztami postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Magdalena Łyczbińska SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 682/17, III Ca 1327/17

UZASADNIENIE

Powódka D. B. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanej K. B. alimentów w kwotach po 250 zł oraz alimentów od pozwanego T. B. w kwotach po 350 zł w miejsce alimentów ustalonych ugodą sądową z dnia 9 04 2014r. zawartą przed Sądem Rejonowym w Gliwicach w sprawie VRC 312/13 w kwotach odpowiednio po 100zł i po 250zł.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że zasądzona kwota jest niewystarczająca na utrzymanie córki i pokrycie bieżących kosztów.

Pozwani K. B. i T. B. wnosili o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu podnosili, że roszczenie alimentacyjne przekracza ich możliwości finansowe. Są osobami schorowanymi, w podeszłym wieku.

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 14 02 2017r. zasądził

od pozwanej K. B. na rzecz małoletniej A. B. alimenty w wysokości po 250 zł miesięcznie, a od pozwanego T. B. na rzecz małoletniej A. B. alimenty w wysokości po 350 zł miesięcznie - płatne do rąk matki małoletniej powódki - D. B., do dnia 10 każdego miesiąca, poczynając od dnia 14 lutego 2017 roku z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia, w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Gliwicach w dniu 9 04 2014r., w sprawie V RC 312/13; w pozostałej części powództwo wobec K. B. i T. B. oddalił; orzekł o kosztach procesu i nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w części zasądzającym alimenty.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 138 k.r.o. Stwierdził, że miesięczny koszt utrzymania powódki jest nieco wyższy, aniżeli w dacie poprzedniej sprawy alimentacyjnej i wynosi około 1 400zł. Matka powódki nie jest w stanie zapewnić córce wypoczynku. Uznał, iż w chwili obecnej zarabia więcej, jednak rata pożyczki zaciągniętej na potrzeby rodziny znacznie obniża wysokość jej wynagrodzenia. Pogorszył się także jej stan zdrowia, z uwagi na zdiagnozowaną boreliozę. Nie ma możliwości podjęcia dodatkowego zatrudnienia. Ojciec małoletniej nie zaspokaja jej potrzeb, przez co pozostaje ona w niedostatku. Stwierdził, iż zmniejszyła się wysokość kosztów utrzymania pozwanych, a ich świadczenia emerytalne i rentowe wzrosły. Ponadto nie są już zobowiązani do alimentacji drugiej wnuczki. Uznał, iż wystąpiły przesłanki uzasadniające zmianę wysokości świadczeń alimentacyjnych.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzekł na podstawie art. 333 § 1 k.p.c., a o kosztach procesu na podstawie regulacji art. 102 k.p.c. odstępując od obciążania nimi pozwanych z uwagi na konieczność w pierwszej kolejności zapewnienia powódce środków na jej niezbędne potrzeby.

Orzeczenie zaskarżyli pozwaną K. B. i T. B.

w części zasądzającej alimenty. Wnosili o uchylenie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

W uzasadnieniu apelacji między innymi zarzucali dokonanie błędnej oceny sytuacji finansowej, w tym miesięcznych wydatków, które w rzeczywistości wynoszą 4 313zł. Wskazali ponadto, iż zaniechano całkowicie przesłuchania pozwanych, co uniemożliwiło im pełne ustosunkowanie się do twierdzeń strony przeciwnej. Podnieśli także, iż z racji podeszłego wieku ich możliwości zarobkowe są znacznie ograniczone, a jako dziadkowie małoletniej nie odpowiadają za postępowania i zobowiązania ich dorosłego już syna, który uchyla się od obowiązku alimentacyjnego. Wskazali, iż od lat nie mają żadnego kontaktu z wnuczką i czują się dotknięci postawą powódki i jej matki, która nie pomaga im nawet w najprostszych czynnościach.

Powódka D. B. wносиła o oddalenie apelacji pozwanych i zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powódki przyjmując za podstawę prawną swego rozstrzygnięcia regulacje prawne zawarte w art. 138 k.r.o. w związku z art. 132 k.r.o., a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

W szczególności – wbrew zarzutowi apelacji - nie pozbawił skarżących prawa do obrony ich praw ograniczając dowód z przesłuchania stron do przesłuchania strony powodowej, co było uzasadnione przy uwzględnieniu, iż pozwani prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy, nie stawili się i nie usprawiedliwili swojej nieobecności. Natomiast zarzucana przez skarżących omyła w terminie rozprawy, usprawiedliwiona ich wiekiem nie została przez nich w żaden sposób wykazana,

ani uprawdopodobniona.

Niezależnie od tego w toku postępowania odwoławczego umożliwiono skarżącym ustosunkowanie się do twierdzeń pozwu, a następnie po złożeniu oświadczeń powodów oraz dopuszczeniu dowodów z dokumentów ustalono, iż pozwani posiadają dom, w którym mieszkają wraz z ojcem małoletniej, ponadto dwa mieszkania w G., przy ul. (...), w których mieszkają ich pełnoletni dwaj synowie. Ponoszą dodatkowe koszty związane z zakupem sprzętu rehabilitacyjnego i okularów.

W świetle zgromadzonego w postępowaniu odwoławczym materiału dowodowego ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia są prawidłowe.

Poczynione ustalenia mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, zaś informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają i jako takie są w pełni wiarygodne.

W szczególności Sąd pierwszej instancji pomimo błędu rachunkowe prawidłowo ocenił koszty utrzymania pozwanych. Wydatki dotyczących korzystania

z telefonu stacjonarnego oraz dwóch telefonów komórkowych (165 zł), nadto obejmujące „płatną pomoc osób trzecich” (180 zł) nie należą bowiem do niezbędnych kosztów utrzymania pozwanych, także zobowiązania kredytowe nie korzystają z pierwszeństwa przez obowiązkiem alimentacyjnym i w tym zakresie pozostają nieuzasadnione w świetle istniejącego obowiązku alimentacyjnego, a łączne koszty utrzymania nie przekraczają kwoty ustalonej przez Sąd pierwszej instancji.

Z tych też względów Sąd odwoławczy - z powyższą modyfikacją - przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest prawidłowa.

Ma ona oparcie w prawidłowo zastosowanych przepisach prawa wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i Sąd odwoławczy ocenę prawną Sądu pierwszej instancji w całości podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

Pozwani są dziadkami powódki, która z powodu swego wieku nie jest w stanie samodzielnie się utrzymywać i z mocy art. 132 k.r.o. wobec braku możliwości zapewnienia środków utrzymania przez ojca powódki, ciąży na nich obowiązek ich alimentacji.

Ostatnie alimenty zostały ustalone w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Gliwicach w dniu 9 kwietnia 2014 roku, w sprawie V RC 312/13.

Od tego czasu do chwili wniesienia powództwa upłynął okres ponad 3 lat i w tym czasie powódka rozwinęła się fizycznie przez co zwiększyły się jej koszty utrzymania, zwiększyły się także świadczenia emerytalne i rentowe pozwanych, uległa zmianie także sytuacja finansowa i zdrowotna matki małoletniej i tym samym – wbrew twierdzeniom skarżących - nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. uzasadniająca podwyższenie alimentów.

Po stronie zobowiązanych zwaloryzowały się ich świadczenia i zwiększyły o łączną kwotę 355 zł, a po stronie uprawnionej - zwiększyły się niezbędne koszty jej utrzymania, które są niewątpliwie wyższe od ustalonych w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Gliwicach w dniu 9 kwietnia 2014 roku.

Małoletnia 17 lat, nadal kontynuuje naukę, koszty jej utrzymania stale rosną,

a ich wysokość nie była kwestionowana przez skarżących i jest w pełni uzasadniona przy uwzględnieniu wieku powódki oraz konieczności ponoszenia comiesięcznych kosztów rehabilitacji.

Powódka nadal mieszka wspólnie z matką, która zapewnia jej mieszkanie oraz realizuje swój obowiązek alimentacyjny przez sprawowanie nad nią opieki oraz czynienie starań o ich wychowanie. Nadal pracuje, jednak zdiagnozowana u niej choroba i związane z nią zwolnienia i hospitalizacja obniżają wysokości jej wynagrodzenia i jednocześnie uniemożliwiają zwiększenie jej możliwości zarobkowych poprzez podjęcie dodatkowego zatrudnienia.

Zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanych wyznacza regulacja zawarta w art. 135 § 1 k.r.o., stosownie do której są zobowiązani oni łożyć środki utrzymania odpowiadające usprawiedliwionym potrzebom powódki i swoim możliwością zarobkowym.

Dziadkowie macierzyści powodów utrzymują się ze świadczeń emerytalnych w wysokości 4 343,26 zł i są w stanie łożyć na utrzymanie wnuczki alimentów w łącznej wysokości 600zł. Wskazane przez skarżących ich koszty utrzymania są wysokie i tylko w zakresie usprawiedliwionym uwzględnione przy orzeczonym obowiązku. Należy podkreślić, iż fakt utrzymywania i pomoc dla trzech pełnoletnich synów, w tym ojca powódki nie może zostać uzasadniona w sytuacji braku niezbędnych środków utrzymania dla powódki.

Zasądzone alimenty wynoszą obecnie 600zł i po ich potrąceniu z uzyskiwanych przez pozwanych dochodów - we wskazanej powyżej wysokości – pozostaje im na ich utrzymanie kwota 3 743zł, z której są on w stanie się utrzymać.

Czyni to jego apelację bezzasadną w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. i prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanych jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., uznając że z powodu występujących pomiędzy stronami więzi rodzinnych i ciążącym na pozwanych obowiązku alimentacji powódki, zachodzi w sprawie szczególnie uzasadniony wypadek o którym mowa w tym przepisie.

SSR (del.) Magdalena Łyczbińska SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek